

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. (Præcisering af reglerne om fastsættelse af forpligtelser vedrørende samtrafik).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 27/10 2006. Første behandling 9/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Anden behandling 8/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om individuel boligstøtte. (Forhøjelse af den supplerende pensionsydelse og undtagelse heraf i beregningsgrundlaget for boligstøtte).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (V, S, DF, KF, SF og EL) mod 9 (RV).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 79: Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 5/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 81: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Den almene sektors midler, sammenlægning af boligorganisationer og indberetning af data til en boligportal).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 7/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er vi kommet til tredjebehandlingen og udmøntningen af den nye aftale på det almene boligområde, som jo er en aftale mellem Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Jeg vil gerne her fra talerstolen i dag fra Venstres side udtrykke stor tilfredshed med den aftale, som vi nu stemmer igennem lidt senere. Det vil jeg, fordi jeg faktisk synes, det er en god aftale set fra mange forskellige vinkler.

Vi sikrer, at der med det udmøntningsarbejde, vi har i forbindelse med, at vi ikke kun skal være sociale over for dem, som bor i den nuværende almene sektor, men også over for dem, der gerne skal have en bolig i fremtiden, fortsat bliver bygget nye almene boliger også i de større byer.

Vi sikrer, at der bliver givet markant flere midler til renovering af hele den almene sektor. Vi forhøjer faktisk tallet til 2,4 mia. kr., som er det, som Landsbyggefonden selv er kommet frem med; det, de kalder det mellemste scenarie. Og vi sikrer også den boligsociale vinkel, ved at vi nemlig fortsat sikrer midler til bekæmpelse af ghettoisering; vi sikrer, at vi faktisk stadig væk kan have en boligsocial vinkel og sørge for at få løst det problem, som vi stadig væk døjer med fra SR-regeringens tid.

Alt i alt er det faktisk en meget positiv aftale, og vi kan fra Venstres side være glade for den. Og jeg må indrømme, at jeg blev meget chokeret, da jeg læste betækningsbidraget fra Socialdemokratiet. Jeg blev chokeret, fordi de nu lige pludselig er imod den politik, de selv har kæmpet for, dengang de havde regeringsmagten. De er nemlig imod hele holdningen omkring aktivering af Landsbyggefondens midler til brug for nybyggeri, selv om de jo så sent som i 2001 selv fremsatte forslag om en såkaldt nybyggerifond.

Så helt ærligt, jeg må indrømme, at jeg blev lidt chokeret, da jeg læste betækningsbidraget. Jeg tror, at Socialdemokratiet må have sovet lidt, da de skrev det, for de kan da ikke lige pludselig angribe noget, de selv har kæmpet for, dengang de sad i regering.

Formanden:

Tak til hr. Michael Aastrup Jensen. Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Ja, der skal ikke meget til at gøre en mand fra Randers chokeret, for den gæve Venstremand fra Randers burde jo vide, at Socialdemokraterne er imod det fortsatte tyveri fra Landsbyggefonden. Dette forslag er med til at øge uligheden i samfundet. Dette forslag er med til, at man nu har taget 10 mia. kr. fra lejerne, brugt dem til at fylde huller i statskassen op og det i en situation, hvor Danmarks finansminister siger, at vi om føje tid kommer til at eje hele verden.

Så det burde jo i virkeligheden ikke chokere nogen Venstremand, at Socialdemokraterne her selvfølgelig er med dem, som bor almenyttigt, og dem, som jo i virkeligheden kommer til at betale for regeringens fejlslagne politik på dette område. Så det kan jeg ikke forstå at det gør.

Der er noget andet, jeg ikke kan forstå hos Venstre. Men det er måske sådan, som socialministeren – som boligområdet jo hører under – var ude at sige i Jyllands-Posten, at ulighed skaber dynamik i samfundet. Det er måske i virkeligheden det, man mener, når man går så hårdt til værks over for lejerne, når man inddrager de lokale dispositionsfonde og i virkeligheden lader alt muligt andet være.

Det er selvfølgelig en helt egen vægtning, men det er jo tvangskrivning af 10 mia. gode danske kroner eller rettere sagt 22.000 kr. pr. lejer. 22.000 kr. pr. lejer har man nu taget til andre formål. Hvad bliver de her penge så brugt til? Jo, de bliver brugt til gode, gedigne ældreboliger for 80 pct. af pengenes vedkommende; resten bliver brugt til friplejehjem og alt muligt andet, f.eks. plejehjemsgaranti, som er ganske udmærkede formål, men er det dog de økonomisk svagest funderede i samfundet, der alene skal bidrage til det her? Hvorfor er det ikke en samfundsmæssig opgave, vi andre også skal deltage i? Det forstår jeg ikke, og jeg må spørge Venstres ordfører: Hvorfor skal det være sådan?

Så alt i alt er jeg nødt til at sige, at vi ikke forstår, at Venstre, der forsøger at slå sig op på, at de bekender sig til velfærdsstaten, vil være med til at tvangskrive 10 mia. kr. fra 500.000 lejermål i den almene sektor til gode formål, som vi alle burde bidrage til. Det er det ene.

Det andet er, at vi fra vores side har foreslået, at huslejen skulle ned. Vi ved, at det i København er et kæmpeproblem, at politibetjenten, sygeplejersken osv. ikke kan få et sted at bo, fordi huslejerne nu er kommet alt for højt op. Hvad kunne vi gøre ved det? Ja, vi kunne jo bygge nogle flere almene boliger, hvor vi satte huslejen

ned i stedet for at tyvstjæle eller rettere sagt tvangsudskrive midler fra lejerne.

Det tredje er, at vi jo gerne vil være med til at sikre, at der blev mere ghattobekæmpelse. Borgmestrene, gode Venstreborgmestrene, Venstres ordførers tidligere kollegaer, har været ude at sige, at det betyder, at vi får ringere ghattobekæmpelse.

Det betyder også, at der er 10 mia. kr. mindre til at lave renoveringer i den almene sektor for. Så der var ganske mange gode formål, man kunne bruge pengene til. Ja, regeringens egen tænketank har sagt, at der er brug for mellem 65 og 126 mia. kr. de næste 20 år, og der starter man med at tyvstjæle eller rettere sagt tvangsudskrive de 10 mia. kr. fra den almene sektor.

Så der var nok at gøre, der var nok at tage fat på, der var en masse, vi kunne have gjort, men Venstre fortsætter ulighedslinjen. De bakker åbenbart op om socialministeren, der lige nu er ved at rådgive Venstres ordfører om, hvad man skal sige. Jeg håber ikke, det er citaterne fra Jyllands-Posten om dynamikken og uligheden, der nu sættes i spil her. Men det er reelt den linje, man fører, og den kan vi under ingen omstændigheder bakke op om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Efter ganske lange debatter her i Folketinget, hvor retorikken jo er helt oppe at ringe – det er ord som tvangsudskrivning og at tyvstjæle lejerne midler osv. – vil jeg stille og roligt sige til Socialdemokraterne, at jeg stadig savner en enkel forklaring på, hvordan noget kan se så frygteligt ud her i år 2006, når det tidligere har været helt o.k. også at bruge Landsbyggefondens midler på nybyggeri.

Hvordan kan det være, at det, når vi her i 2006 laver en aftale, der er så meget bedre end den, Socialdemokraterne selv var med til at lave i 2002, er så helt fuldstændig forkasteligt, sådan som man jo får indtryk af, når man hører hr. Carsten Hansen i den her sag?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første viser den rapport fra det udvalg, som De Radikale fik nedsat sammen med regeringspartierne, at der er et enormt behov for renovering, at der er et enormt behov for en øget ghettoindsats, og at der er et enormt behov for, at vi får sat huslejerne ned i den almene sektor.

Samtidig må vi sige, at da vi gik med i 2002, var det for at skaffe 400 mio. kr. ekstra om året til renovering. Der var jo lavet en aftale, som vi var gået ud af, og som vi så gik ind i igen for at skaffe 400 mio. kr. mere. Men det var for dyrt et køb. Regeringens egne prognoser viste, at der ville blive taget 2,2 mia. kr. fra Landsbyggefonden. Vi endte med 5,2 mia. kr. Det sagde vi ikke ville gentage sig. Det sagde vi dengang, og det har vi holdt fast i. Men vi gjorde det, fordi vi da syntes, at vi kunne skaffe nogle flere penge til renovering i en aftale, der i øvrigt var lavet, og som var en skidt aftale. Men nu er vi nødt til at sige: Nok er nok.

Vi har aldrig gjort det i vores egen regeringstid og i øvrigt heller ikke sammen med De Radikale. Så derfor kan vi ikke forstå, at De Radikale er hoppet på den galej at tage 10 mia. kr., tvangsudskrive 10 mia. kr. fra lejerne. Det forstår vi ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Da vi sad i regering sammen i SR-tiden, var vi fælles om at oprette det, der hedder Nybyggerifonden. Hvis man i øvrigt synes, at det er at tyvstjæle at bruge Landsbyggefondens midler til nybyggeri, så virker det meget mærkeligt at oprette en nybyggerifond, som jo altså eksisterer i bedste velgående og venter på penge.

Så vil jeg bare spørge hr. Carsten Hansen: Er det ikke sandt, at den her aftale i 2006 giver langt flere penge til renovering end det, Socialdemokraterne selv var med til i 2002? Der er tale om 1 mia. kr. mere til renovering og modernisering. Den ydelsesprocent, Landsbyggefonden bidrager med til nybyggeri, er faldet dramatisk siden 2002. I 2002 lå den faktisk på 71 pct., og det, vi har været med til, er at bringe den ned til 25 pct. Er det ikke rigtigt?

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første er det sådan, at man ikke kan vide, om det bliver 1,6 mia. kr. Vi fik også et stykke papir i hånden i 2002, der sagde, at det blev 2,2 mia. kr. Det blev 5,2 mia. kr. Så det er der ingen sikkerhed for. Der er ingen sikkerhed for, at man ikke får brugt midlerne. Det kan risikere at blive endnu flere penge.

Jeg har godt set i forligsteksten, at man skal mødes, hvis beløbet begynder at stige, men det er jo kommunerne, der bestemmer det her. Og der bliver jo ikke én ekstra almen bolig ud af det her, ikke én. Det eneste er, at man bare stopper huller for regeringen på det her grundlag.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad De Radikale laver i det selskab. Hvis man vil uligheden til livs, så kunne man jo sikre, at pengene fra de borgere, som har de laveste indkomster, i hvert fald blev i den almene sektor. Nu har man taget 10 mia. kr., og man har tømt Landsbyggefonden til 2025. Der er ikke en bøjet femøre i Landsbyggefonden. Det er 22.000 kr. pr. lejer. Alene i min hjemby, Odense, er det næsten 0,5 mia. kr., man har taget fra borgerne, og sådan kunne man tage eksempler fra Randers, sådan kunne man tage eksempler fra Helsingør, man kunne tage eksempler fra hele landet. Det er da ganske urimeligt. Så jeg anerkender ikke, at det kun er 1,6 mia. kr.

Det andet er, at når vi lavede en nybyggerifond i sin tid, var det for boliger fra 2030 og fremefter, det var ikke for den eksisterende boligmasse.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Hr. Carsten Hansen fortsætter jo stilen fra betænkningssbidraget i sin ordførertale med at prøve at løbe væk fra Socialdemokratiets egen politik. I stedet for at komme med sådan en masse snak vil jeg stille et kort og kontant spørgsmål til hr. Carsten Hansen:

Er det ikke sandt, at Socialdemokratiet i 2001 lige før valget fremsatte forslag om aktivering af Landsbyggefondens midler? Det var faktisk et lovforslag, der hed L 48, og som direkte overførte midler til dækning af den statslige ydelsesstøtte fra Landsbyggefonden? Ja eller nej vil jeg bede hr. Carsten Hansen svare.

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Michael Aastrup Jensen ved jo lige så godt som mig, at vi aldrig siden tilbage til engang, jeg tror det var i 1978, har brugt ydelsesstøttemidler og taget penge fra den almene sektor til at opføre nye boliger for. Så derfor er det hvis og hvis og hvis, og så var jeg lige ved at sige noget

grimt, men det handler jo i virkeligheden om, at man skal dømmes på sine gerninger.

Og hvad er det, den Venstreledede regering har gjort sammen med Dansk Folkeparti? Ja, man har taget 10 mia. kr. fra den almene sektor. Jeg kan ikke forstå, at man så ikke vedkender sig, at ulighed skaber dynamik. Venstre har på sit landsmøde vedtaget, at lejerne i den almene sektor ikke engang må få gavn af de samme låneformer, som private ejere må. Jeg forstår ikke, at man så ikke siger: Det er den politik, vi fører; ulighed skaber dynamik; vi vil uligheden; de, som har pengene, de, som er boligejere, skal have flere, og de, som er lejere, skal der tages fra.

Så svaret til hr. Michael Aastrup Jensen er: Nej, jeg vil ikke vedkende mig, at vi har taget af Landsbyggefondens ydelsesstøtte. Men det har Venstre gjort i et voldsomt omfang.

Kl. 9.20

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Det er ellers meget sjovt, for jeg står faktisk her med forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger. Fru Lissa Mathiasen har på vegne af Socialdemokratiet fremsat et lovforslag, hvor der står:

»Det foreslås endvidere, at Landsbyggefonden påtager sig at refundere statens udgifter til ydelsesstøtte efter henholdsvis 10 og 15 år til 3.100 almene familieboliger og 3.000 ældreboliger med tilsagn i hvert af årene 2002-04.

Er det ikke lidt hyklerisk, når man selv har fremsat et forslag, så bagefter at komme og sige, at man for det første ikke har fremsat forslaget, og for det andet, at man også i det hele taget er imod den tankegang? Er det ikke bare et forsøg på at skaffe letkøbte stemmer, når man nu har fremsat det her forslag?

Jeg prøver igen at se, om vi ikke kan få et meget kort svar, i stedet for at man prøver at komme med al den her røg for at dække over, hvad det egentlig var, man gjorde i 2001.

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu skal jeg jo selvfølgelig ikke trække på hr. Michael Aastrup Jensens manglende lange folketingserfaring, men det er faktisk sådan, at det var en aftale, der var lavet, som aldrig blev effektueret, og derfor er jeg nødt til at sige: Vi har

aldrig i vores regeringstid taget til ydelsesstøtte nogen steder, vi har aldrig taget til ydelsesstøtte, vi har ikke fjernet 10 mia. kr., vi har ikke tømt Landsbyggefonden, som hr. Michael Aastrup Jensens parti har sammen med Dansk Folkeparti. Det er jo det, der er humlen.

Det andet er, at jeg ikke forstår, at Venstre siger: Lejerne i den almene sektor må ikke bruge de samme låneformer som private lejere og ejere. Hvorfor ikke det? Det er helt ude i skoven, det er uligheden, der driver Venstre, og ikke andet.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg synes jo, det er helt fantastisk at høre, at man aldrig har taget af Landsbyggefonden. Altså, da man var med til 2002-aftalen, tog man til nybyggeri 5.733 mio. kr., til renovering tog man 3.679 mio. kr. og til ghettoidsats 75 mio. kr. Alt i alt var hr. Carsten Hansens parti med til at tage 9.487 mio. kr., så mon ikke det siger sig selv, at man har været med til at tage?

Så vil jeg sige til hr. Carsten Hansen: Man har 4 mia. kr. til huslejenedsættelser. De højeste huslejer skal nedsættes med 25 pct., andre skal også have noget, og så er der en del, der ikke skal have noget, men i gennemsnit – skriver man i betækningsbidraget – er det 10 pct. Det vil vare 2 år, og det fik hr. Carsten Hansen også at vide, dengang han deltog i forhandlingerne i 2005. Så er det mit spørgsmål lyder: Hvad vil hr. Carsten Hansen gøre ved lejerne derefter? Skal de blot sættes op i husleje? Hvad vil han gøre?

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

I modsætning til Dansk Folkeparti vil vi godt bruge nogle af de mange penge, som ender med at komme i Landsbyggefonden – der er jo ingen penge nu – til at sætte huslejen ned de steder, hvor den er dyrest i den almene sektor. Det har i øvrigt også noget at gøre med ghettobekæmpelse.

Men Dansk Folkeparti vil åbenbart hellere bruge lejernes penge til at sikre plejeboliger og alt muligt andet, som er en samfundsmæssig opgave – 22.000 kr. pr. lejer! Der har vi sagt hele vejen igennem, at vi godt vil bruge pengene til ghettobekæmpelse, at vi gerne vil bruge penge-

ne til at nedsætte huslejerne for, og at vi gerne vil sikre, at der bliver bygget billigere boliger.

Selvfølgerlig skal sådan en ordening fortsætte, sådan er det jo. Vi kan jo ikke forlange, at man skal forstå alt, hvad vi har skrevet, men at man bare satte sig rimeligt ind i det, kunne vi da forlange.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Hr. Carsten Hansen ved jo udmærket godt, at det også betyder, at der bliver taget fra renoveringsrammen. Hr. Carsten Hansen kan jo ikke nå at opfylde den renoveringsramme, som vi andre har nået med de 124 mia. kr. i vores løsning.

Så vil jeg godt spørge hr. Carsten Hansen: Han har også afsat 4 mia. kr., der skal gå til bekæmpelse af ghettodannelse, hvordan skal de fordeles? For det betyder en del for, hvor meget der egentlig vil være tilbage i renoveringsrammen til at renovere for. Den kan jo ikke holde.

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det her er jo logik for perlehøns. Hvis man lader være med at tage pengene til ydelsesstøtte, er der flere penge til lejerne.

Og så lad os lige holde fast i, at der ikke er en eneste krone fra staten, at der ikke er en eneste ny krone, men at det er lejernes egne penge, man tager til at opføre nye boliger for, det er jo det man gør.

Kl. 9.25

De 10 mia. kr., som man hidtil har taget fra Landsbyggefonden, kunne have været brugt til noget andet, og der har vi foreslået, at man skulle bruge nogle af dem til huslejenedsættelser, nogle af dem til ghettobekæmpelse og en masse af dem til renovering. Så vores renoveringsramme ville alt andet lige være større end det beløb, man har taget til ydelsesstøtten, end den særskat, man har udskrevet til lejerne. Det må enhver da kunne forstå, selv fru Anita Knakkegaard. Ja, jeg forlanger ikke urimeligheder, men jeg håber på det.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Carsten Hansen står oppe på talerstolen og siger, at man skal dømmes på sine gerninger. Så vil jeg gerne høre: I aftalen for 2006 er der mere

renovering, der er mere ghettoindsats, end der var i 2002 i den aftale, som Socialdemokraterne var med i. Går hr. Carsten Hansen ind for, at Socialdemokratiet og hr. Carsten Hansen skal dømmes på deres gerninger og altså dømmes på at have lavet en dårlig aftale i 2002? For aftalen i 2006 var på de punkter, der er væsentlige for Socialdemokraterne, bedre. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Handler det her i virkeligheden ikke om den socialdemokratiske selvbevidsthed: Alt er tilladt i denne verden, bare Socialdemokraterne er med – f.eks. at kalde andre tyveknægte? Ja, man må stjæle lejernes penge, hvis bare man selv er med, men når Socialdemokraterne ikke er med, så må vi ingenting.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu er vi jo sjældent blevet trådt på, som De Konservative er blevet på det seneste, og vores selvbevidsthed er i top, kan jeg love hr. Jakob Axel Nielsen.

Skal man dømmes på sine gerninger? Ja, det skal man. Vi var rigtig nok med i aftalen i 2002, vi gik også ind i aftalen og sagde: O.k., hvis vi kan få 400 mio. kr. mere om året – der var jo lavet en aftale. I øvrigt var det jo et falsk grundlag, som ministeren lagde det frem på, for hun sagde, at der ville blive taget 2,2 mia. kr. Det kan man forvise sig om ved at se bilagene. Det endte med at blive 5,2 mia. kr.

Vi skaffede i de 4 år 400 mio. kr. mere om året til renovering end det, regeringen ville skaffe dengang. Og så sagde vi: Det vil vi ikke være med til mere.

Men der har ikke, i hvert fald ikke siden 1978, været et flertal i det her Folketing for at bruge lejernes penge til at opføre nye boliger for. Det er det, der er forskellen på De Konservative og Socialdemokraterne, og det har selvfølgelig noget med selvbevidsthed at gøre, men også med social forståelse.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg skal stille et ganske kort spørgsmål til hr. Carsten Hansen, som kan besvares med enten et ja eller et nej: Kan hr. Carsten Hansen bekræfte, at der i 2006-aftalen er afsat flere midler til renovering og bekæmpelse af ghettoer, end der var i aftalen for 2002 – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo en helt skæv tilgang, hr. Jakob Axel Nielsen har til det. Der ville være langt flere midler, hvis man ikke brugte dem til ydelsesstøtte, men De Konservative kan åbenbart dele milde gaver ud, når det sker for alle mulige andres penge. Det her er jo lejernes penge. Der vil være langt flere penge, hvis man ikke havde brugt dem til at bygge ældreboliger for og til plejehjemsgaranti, friplejehjem, og hvad ved jeg, som er en del af den konservative ideologi. Vi har bare den ideologi, at vi ikke synes, det er lejerne alene, der skal betale for det.

Der havde været langt flere penge til at bekæmpe ghettoer, sætte huslejen ned og skaffe flere billige boliger for. Det er det, der er forskellen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes jo et eller andet sted, at ret skal være ret, og hvis man sådan helt nøgternt og objektivt skal vurdere det, kan man spørge: Går det bedre med ghettoindsatsen nu end med den aftale, som Socialdemokraterne var med til i 2002? Ja, det må man sige. Der blev afsat 1 mio. kr. dengang, og nu snakker vi om langt mere, hundredvis af millioner. I den her aftale bliver det over 1 mia. kr. samlet set til bekæmpelse af ghettoer. Det er bedre.

På nybyggeriområdet er man nede i et helt, helt andet leje, end vi var i 2002-aftalen, og faktisk har vi en situation, hvor tingene ikke – og det var jo det, der snød hr. Carsten Hansen og kollegerne i 2002 – kan løbe løbsk, fordi vi har et varslingsloft.

Så kan vi ikke få et svar på følgende spørgsmål: Er den her aftale sammenlignet med den aftale, man var med til i 2002, ikke på alle punkter markant bedre?

Kl. 9.30

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er nødt til at sige, at et varslingsloft jo ikke betyder, at man forhindrer, at der bliver brugt ekstra penge. Det er en aftale mellem partierne om, at man kan mødes, hvis der begynder at flyde ekstra penge fra Landsbyggefonden – i øvrigt fra en Landsbyggefond, der ikke er nogen penge i.

Man har jo tømt den, den borgerlige regering har jo sammen med De Radikale og især Dansk

Folkeparti tømt lejernes kasse frem til 2025. Og man belåner den så i øvrigt med en højere rente end den, man kan få på det frie marked. Så varslingsloftet betyder intet for, hvor mange penge man tager. Det er det ene.

Det andet er, hvor pengene til de ghettoindsatser og alt muligt andet kommer fra. Ja, de kommer jo fra lejerne, men der havde været langt flere penge, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, hvis det var sådan, at man havde ladet være med at bruge penge til ydelsesstøtte. Sådan er livet.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er bare så fantastisk ærgerligt, at hr. Carsten Hansen og Socialdemokraterne ikke ville deltage i at tilvejebringe de flere midler. Socialdemokraterne meldte sig jo ud, man ville ikke kæmpe for lejernes interesser, som man påstår man varetager. Det ville man ikke, og derfor måtte andre tage over og sørge for, at støtten til nybyggeri blev reduceret markant i forhold til de tidligere aftaler. Det har vi sikret.

Derfor må hr. Carsten Hansen jo også tage hatten i hånden og sige: Vi meldte os ud, vi kunne ikke leve med det, vores skuldre var ikke brede nok.

Andre sørgede for, at den her aftale rydder op i nogle af de fejltagelser, som Socialdemokraterne var med til at begå tidligere, og derfor er den her aftale markant bedre, når vi snakker ghetto, og når vi snakker renovering, end den aftale, som Socialdemokraterne tidligere har stemt for. Og derfor burde man nå at revidere sit synspunkt og stemme for en aftale, der er bedre end den, man selv har lagt navn til tidligere.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg har ikke nogen hat, så det bliver en kasket, hvis det endelig er. Men jeg vil godt sige: Vi står ikke med hatten i hånden. Det andet er, at skuldrene vist er brede nok til, at vi kan bære de løsninger, vi skal bære igennem.

Jeg synes, det er ærgerligt, at De Radikale har slået ind på den vej, fordi man ad den er med til at tage lejernes penge og jo er med til at pålægge en samfundsgruppe en særlig byrde, når man tømmer Landsbyggefonden og belåner den urimelig skævt. Jeg forstår ikke, at De Radikale, der bryster sig af, at de vil lydheden til livs i det her

samfund, vil bruge lejernes penge til at opføre nye boliger, hvilket er en samfundsopgave for alle.

Det er jo 10 mia. kr. Alene i min hjemby tror jeg, at tallet ligger på omkring 480 mio. kr. Det er penge, man har taget fra de 25.000 lejere. Det er da helt urimeligt, når de kunne være brugt til at sikre tidssvarende konkurrencedygtige boliger. Og når man i det udvalg, som De Radikale har været med til at nedsætte, ved, at renoveringsbehovet er i størrelsesordenen 65 til 126 mia. kr., hvorfor søren dog så starte forlods med en negativ egenkapital på 10 mia. kr.?

Formanden:

Tak til hr. Carsten Hansen. Så går vi videre i ordførerrækken med fru Anita Knakkegaard.

Anita Knakkegaard (DF):

Det kan undre, at Socialdemokraterne ikke er med i den her aftale, for den giver virkelig lejerne nogle gode muligheder. Alene i 2007-2008 forhøjes renoveringsrammen fra 1,5 mia. kr. til 2,4 mia. kr. årligt, og den forøges igen i årene 2009-2012 med 2,4 mia. kr. årligt. Heraf øremærkes 150 mio. kr. årligt til tilgængelighed.

Hvad angår de problemramte områder, har vi afsat 400 mio. kr. i årene 2007-2010, og heraf kan man bruge 200 mio. kr. til huslejenedsættelser. Det lykkedes også for Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre at få statens andel af ydelsesstøtten til nye almene boliger forhøjet fra de nuværende 50 pct. til 75 pct. i årene 2007-2010.

Derfor kan man da undre sig over, at hr. Carsten Hansen står heroppe og påstår, at der er penge nok, at de 4 mia. kr., man i Socialdemokratiet vil bruge til huslejenedsættelser, går lige op med den ydelsesstøtte, som staten yder. Det passer jo ikke, for det giver i alt kun 1,6 mia. kr. – altså en manko til Socialdemokratiet, der åbenbart ikke kan regne.

Boligorganisationerne skal fremover også af midlerne til dispositionsfonden dække afdelingernes udgifter til tab på ledige boliger, hvis de vel at mærke ikke dækkes af kommunen. Der afsættes i årene 2007-2010 en årlig pulje på 5 mio. kr. til innovation, hvis formål bl.a. er at fremme kvaliteten og effektiviteten i dansk byggeri. Alttså er det et godt tiltag for lejerne.

Så vi kan, som vi hele tiden har kunnet, stemme for aftalen og lovforslaget.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Først er det fra hr. Morten Homann. Og det foregår fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har vi jo diskuteret det her nogle gange, så derfor vil jeg i første omgang nøjes med nogle helt korte, konkrete spørgsmål til fru Anita Knakkegaard.

Er det ikke rigtigt, at selv om fru Anita Knakkegaard foregiver, at man nu giver en masse penge til lejerne til renovering, så er hver eneste krone nogle penge, som lejerne selv har indbetalt i deres opsparinger til Landsbyggefonden? Så det er sådan set lejernes egne penge, man giver dem til renovering.

Mit andet spørgsmål er: Er det ikke korrekt, at for hver eneste krone, man tager til nybyggeri ud af Landsbyggefonden, er der sådan set en krone mindre, som kan bruges til at renovere og modernisere boligerne for?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil sige til hr. Morten Homann, at det er korrekt, at lejerne har indbetalt penge til dispositionsfonden og til Landsbyggefonden, fuldstændig korrekt.

Men det er jo også sådan, at staten gennemsnitligt har betalt ca. 38 pct. til byggeriet via ydelsesstøtten, der jo har været med til at finansiere byggeriet. Så når de lån her bliver amortiseret, har det jo hele tiden været meningen siden 1967, at en del skal anvendes til bl.a. nybyggeri og til at låne ud. Det har været en klar aftale hele tiden, så vi stjæler ikke lejernes penge. Men det er korrekt, at lejerne har indbetalt til dispositionsfonden og Landsbyggefonden. Det er korrekt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er altså korrekt, at det er lejernes egne penge, som er sparet op, nøjagtig ligesom det er en husejers egne penge, når han eller hun sparer op til at få et nyt tag på sit hus – i øvrigt med mulighed for at få rentefradrag på lånet og på den måde også en statsstøtte. Så forskellen er der ikke. Det er nøjagtig samme situation.

Den eneste forskel er, at fru Anita Knakkegaard og hendes forligsfæller inddrager lejernes penge. De vælger altså at tage nogle af dem og

bruge dem til nybyggeri. Man kunne jo spørge, om man ville gøre det samme i forhold til boligejerne, som jo også sparer penge op med statsstøtte på samme måde, som beboerne i de almene boliger gør. Men det venter vi stadig væk på svaret på.

Så mit spørgsmål er: Kan fru Anita Knakkegaard ikke se, at det er grotesk, at det, når uligheden bare vokser i vores samfund, altså er den fattigste del af befolkningen, nemlig dem, der bor til leje i de almene boliger, som skal betale en stor del af regningen for nybyggeriet, mens boligejere, som jo har tjent ganske mange penge i de her år, slipper med en mindre del af regningen? Er det ikke lidt grotesk og med til at øge uligheden?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil da godt gentage det. Det er jo sådan, at der hele tiden har ligget en klar aftale, og der skal jo være penge til nye boliger. Det har hele tiden været sådan med dispositionsfondene, at når lånene udløb og blev amortiseret, så fortsatte man med at betale husleje, og så skulle man bl.a., for at det kunne hvile i sig selv, være med til at betale til nybyggeri. Selv Socialdemokraterne har lavet en nybyggerifond i de boliger efter 1999. Så der er ikke noget nyt i det, det er en klar aftale, og aftaler er altså noget, man skal holde.

Så kan man snakke om, hvor mange penge vi skal bruge til renovering, og derefter om, hvor mange penge der så er til nybyggeri. Der har vi lavet en beregning, der siger, at det er 1,6 mia. kr., der kan tages, og så kører man en b-løsning med 124 mia. kr. til renovering på lang sigt. Det er fint, og lejerne kan være glade.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg kan forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at hun synes, det er et rigtig godt forslag, det her med, at man skal tage flere penge fra lejerne, at lejerne skal til at betale en større særskat end de øvrige beboere i det her land.

Jeg ved ikke, om det er gået hen over hovedet på Dansk Folkeparti, men der var faktisk nogle kendsgerninger i 2006, der sagde, at vi har en stigende ulighed i det her land. Der er større og større ulighed bl.a. mellem lejere og ejere, og nu skal lejerne så betale en særskat til statskassen, så man kan bygge friplejeboliger, plejeboliger, ungdomsboliger. Man skal tage af de penge,

som lejerne har sparet op til fornyelse, til reno-
vering af deres lejligheder.

Kl. 9.40

Jeg ved ikke, hvornår fru Anita Knakke-
gaard sidst har været ude i en almen bolig, men
jeg skulle hilse fra Århus og sige, at der har vi
rigtig mange almene boliger, der trænger til nye
køkkener, til nye badeværelser, til bedre indekli-
ma; noget, som lejerne har sparet op til, og som
man nu går ind og gør et kæmpe indhug i.
Hvordan kan man forsvare det?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jamen der er penge til renoveringer. Vi har jo sat
beløbet op, så der over de næste år og indtil 2012
bliver 2,4 mia. kr. til renovering. Der er masser af
penge til renovering. Og når vi når slutåret, har
vi 124 mia. kr., hvis ellers de næste, der måske
kommer til, fortsætter samme linje. Så pengene
er der.

Det er ikke så lang tid siden, jeg var i et al-
ment boligbyggeri. Jeg har nogle venner, der bor
der.

Og med hensyn til ældreboligerne lavede So-
cialdemokraterne det jo sådan, at lejere i ældre-
boliger og plejehjemsboliger også indbetaler til
Landsbyggefonden. Det lavede Socialdemokra-
terne i 1997, sådan at vi fik en paraply med ung-
domsboliger og det hele indenunder. Så det er
noget, Socialdemokraterne lavede i sin tid. Og
indbetaler man til Landsbyggefonden, skal man
selvfølgelig også have samme muligheder som
de andre.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Man skal i hvert fald have muligheden for at
bruge pengene til det, det er nødvendigt at bru-
ge dem til. Og det er også noget af det, der er
sket siden 2002. Mange taler jo historie, men me-
get lidt fremtid, men hvad er det, fakta er lige
nu?

For et halvt år siden fik vi en rapport i Bolig-
udvalget, der klart viser, at der er brug for 163
mia. kr. til forbedringer i og renoveringer af de
almene boliger. Skal vi have nogle moderne,
tidssvarende almene boliger, skal vi bruge 163
mia. kr. Så siger fru Anita Knakkegaard, at der
nu kommer 124 mia. kr., hvis vi ellers kan få lov
til at tage lige så mange penge de kommende år
af lejernes penge.

Der er en manko på 40 mia. kr. Hvem er det,
der ikke skal have nye køkkener, hvem er det,

der ikke skal have nye badeværelser, hvem er
det, der ikke får gavn af de penge, de har sparet
op til at få nye køkkener og badeværelser i de
kommende år for? Er det i Århus, er det i Kø-
benhavn, er det i Aalborg? Hvad er det for leje-
re, der her bliver ramt?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Når hr. René Skau Björnsson taler om de 163
mia. kr., ved man jo godt, at det er luksusklas-
sen. Der er penge til køkkener i de 124 mia. kr.,
der er også penge til badeværelser. Der er penge
til alt det der.

Det, vi snakker om, når vi snakker om de 163
mia. kr., er mængdevis af bl.a. elevatorer, som er
meget, meget dyre. Og selvfølgelig skal der
være elevatorer, og det får vi da også med den
renovering, vi laver, men vi får bare ikke eleva-
torer i hver eneste opgang.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om de
har samme principielle tilgang til låneformer i
den almene sektor, som Venstre har. Venstre traf
jo en principbeslutning på deres sidste lands-
rådsmøde, tror jeg det hedder, om, at det skal stå
i deres principprogram, at lejerne ikke må få
samme låneformer som ejerne.

Er Dansk Folkeparti helt enig med dem, de
har det store værdifælesskab med, nemlig Ven-
stre, i, at det må lejerne ikke? Det kunne være in-
teressant at få afklaret, om der også her er stor
lighed mellem de to borgerlige partier til højre i
dansk politik.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Som hr. Carsten Hansen ved, er låneforholdene
jo ikke noget, der sorterer under boligordføre-
ren. Det er noget, der i hvert fald hos os sorterer
under erhvervsordføreren.

Men jeg vil da sige: Der er én ting, der er sik-
ker. Jeg vil gerne have, at de i hvert fald får 30-
årige lån magen til de 30-årige lån, man afdra-
ger, og som i dag er på 5 pct., tror jeg. Med hen-
syn til de lån, vi lavede i 2004 til de almene bo-
ligselskaber, betalte de 4,76 pct., hvilket er billi-
gere end de nuværende 30-årige lån.

Det, man så er inde på, er måske flekslån og
alle de afdragsfrie lån, så det batter, men det er
jo bare at udskyde problemerne til de næste leje-
re, det kan man da ikke. Lejerne skal fra vores

side vide, hvad de skal betale i husleje. Der skal ikke sidde nogle enkelte boligorganisationer, der kan køre det hele skævt. Vi skal have hånd i hanke med, at lejerne ved, hvad de har at rette sig efter.

Kl. 9.45

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Dansk Folkeparti opdeler åbenbart mennesker i en slags a- og b-mennesker. De, der ejer deres egen bolig – som ved en eller anden tilfældighed har haft råd til det – kan få lov at få en stor buket af forskellige låneformer. Man kan få flekslån med rentesatser, der er låst fast over 10 og 20 år.

Finansministeren hører også til den slags a-mennesker, som kan få lov til at låne til 2,3 pct. ude på lånemarkedet, hvorefter han genudlåner til lejerne til 5,4 pct. Alene på den transaktion har finansministeren de seneste 5-6 år tjent over 2 mia. kr. Hvorfor ikke lade de penge komme lejerne til gode?

Lad os så udvikle låneformerne. I Dansk Folkeparti har man vel samme principielle tilgang som Venstre, der har skrevet ind i deres principprogram, at lejere ikke må låne på samme vilkår som ejere. Lad os få det fuldstændig frit frem, og så kan vi jo sikre, at lejerne får mulighed for at låne på samme vilkår som alle mulige andre, og sikre, at der er garantiordninger og alt muligt i det.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Lad mig sige det sådan: Det er som sagt ikke mit område, det her med lån. Jeg kan kun stå og sige, hvad jeg selv mener, og det vil jeg gøre opmærksom på med det samme. Hvad Venstre har af politik på det område, ved jeg ikke. Men jeg vil da tro, at de også er fornuftige mennesker, der siger: Vi kan da ikke bare lade nogle lejere flytte ind i nogle nye boliger, uden at de skal afdrage hen ad vejen, så vi overlader regningen for renovering, hensættelser og sådan noget til de næste; overlader til de næste at betale af på gælden. Det duer da ikke, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen. Vi skal da sørge for ordnede forhold.

Vi kommer jo ikke og hjælper de boligejere, der har købt til en lav rente, når renten så lige pludselig stiger. Så går de på tvangsauktion, hvis de ikke har pengene. Det er jo ikke noget, vi vil være med til. Vi vil ikke hjælpe ejerne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

I modsætning til hvad fru Anita Knakkegaard siger, er der kun én gruppe herhjemme, der i den grad må opleve usikkerheden, og det er lejerne.

Det er lejerne, som hele tiden oplever, at de i kraft af Dansk Folkepartis stemmer er blevet udsat for at skulle betale den ene portion særskat efter den anden. Dansk Folkeparti har leveret stemmerne til, at landbruget ikke måtte miste en krone i støtte; Dansk Folkeparti leverer stemmerne til, at man selvfølgelig også i forhold til ejersektoren fuldstændig har kunnet opleve den fremdrift, der har været.

Men hvad værst er: Uden Dansk Folkepartis stemmer havde lejerne ikke været i en situation, hvor de hver især skulle betale 22.000 kr. i særskat. Vi har et ulige samfund, hvor vi kan se, at de lejere, der bor i den almene sektor, netop er den befolkningsgruppe, der er fattigst, dem, der er dårligst stillet. Er det retfærdigt, at de skal have en særskat på 22.000 kr.? Dansk Folkeparti havde kunnet forhindre det.

Vi havde gerne medvirket til en anden politik. Dansk Folkeparti har ikke villet medvirke til at sikre en anden politik.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Socialdemokraterne har været med til at tage næsten 9 mia. kr. til den særskat, som fru Lissa Mathiasen snakker om. Det glemmer hun bare altid at sige. Man skjuler det under gulvtæppet, man vil ikke sige, hvad man egentlig selv har været med til, og det kan jeg ikke lide. Det synes jeg er lavt.

Jeg har aldrig følt, at vi tog pengene til nybyggeri. Det var en gammel aftale, den har ligget der siden 1967, så der er ikke noget nyt i det. Det føler jeg ikke, men hvis fru Lissa Mathiasen virkelig har følt, at hun har taget noget, og at det var en særskat, hun pålagde lejerne, så synes jeg, hun skulle skamme sig. Jeg har aldrig følt det.

Det næste, jeg vil sige, er, at man burde have siddet med ved bordet, da De Radikale og Dansk Folkeparti fik ydelsesstøtten sat ned, sådan at man fik ydelsesstøtten til nybyggeri sat op til 75 pct. fra staten og kun 25 pct. fra Landsbyggefonden, men det gjorde man heller ikke. Man glimrede ved sit fravær; så man kunne gå ud og tale om huslejenedsættelser for 4 mia. kr., man ikke engang har økonomien til at betale for. For de 1,6 mia. kr., vi har sat hen af Landsbygge-

fondens midler til nybyggeri, rækker jo ikke til huslejenedsættelser på 4 mia. kr.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Anita Knakkegaard ikke har lyst til at svare på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte: Hvorfor har man fra Dansk Folkepartis side valgt at levere stemmerne til det her? Havde Dansk Folkeparti ikke sammen med De Radikale leveret stemmerne i 2002, var der ikke sket det overgreb mod lejerne, der skete efter 2002-aftalen. Havde Dansk Folkeparti ikke de følgende to gange villet levere stemmerne, så havde lejerne i den almene sektor hver haft 22.000 kr. ekstra, som kunne have været brugt til bedre renovering og til ghettoindsats. Jeg fatter det ikke, og det er derfor, jeg stiller spørgsmålet.

Fru Anita Knakkegaard siger, at lejerne skal have samme muligheder som andre. Hvorfor kan man stemme for, at landbruget skal bevare støtten, hvorfor kan man stemme for, at parcelhusejerne skal bevare deres støtte og så samtidig sige til lejerne, som er den fattigste gruppe i det her samfund, at de skal betale en særskat? Må jeg ikke godt få svar på det?

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg kan nu forstå på fru Lissa Mathiasen, at hun vil tage de eventuelle rentefradrag, de fordele, lejerne har i rentefradraget. Det er jo sådan set det, fru Lissa Mathiasen står her og siger, altså hvorfor må lejerne ikke få samme fordel, som ejerne har? Er det ikke den fordel, fru Lissa Mathiasen egentlig er inde på hun vil til at tage nu?

Jeg vil godt lige gentage tallene: Den boligaf-tale, fru Lissa Mathiasen var med til, kostede lejerne til nybyggeri 5.733 mio. kr., til renovering 3.679 mio. kr. og kun 75 mio. kr. til ghettoindsats. I alt tog fru Lissa Mathiasen 9.487 mio. kr.

I den boligaftale, der ligger i dag, bliver der kun taget 1.570.000.000 til nybyggeri, hvor man i den anden tog 5.733.000.000 kr. Der er en væ-sentlig forskel. Og så får vi renoveret for 4.340.000.000 kr. og en ghettoindsats på ikke bare 75.000.000 kr., men på 1.510.000.000 kr., alt-så alt i alt 7.420.000.000 kr. Så det er noget, der vil noget.

Formanden:

Tak til fru Anita Knakkegaard. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

For Det Radikale Venstre er det en mærkesag at bekæmpe de skævheder, som i stigende grad har udviklet sig på boligmarkedet. Det er jo bl.a. derfor, vi også går imod skattestoppet, fordi det på urimelig vis tilgodeser nogle af de mest vel-stillede mennesker i det her land. I det perspek-tiv mener vi også i aftalen om den almene bo-ligsektor er rigtig god.

Man skal huske, at de penge, som nu bliver sat af via Landsbyggefonden, går til den almene boligsektor, hver en krone går til den almene bo-ligsektor. Der er ikke en krone, der går ud af den almene boligsektor.

Vi har altid støttet et princip om, at den alme-ne boligsektor så vidt muligt er selvfinansieren-de, at den hviler i sig selv, og med den reform, der nu er lagt op til, vil vi jo gerne tage et skridt videre og sige, at vi vil have en almen boligsek-tor, der så vidt muligt kan tage ansvar for sig selv og udvikle sig sådan, som den gerne vil. Og på den måde giver det her princip jo god me-ning.

Det er i øvrigt et princip, som er lejret ind i Landsbyggefonden, som jo altså hedder Lands-byggefonden og derfor altid har været tiltænkt den rolle også at skulle bidrage til nybyggeri.

Jeg vil bare sige, at vi sådan set er dem, der repræsenterer lidt kontinuitet i det her, og vi har altid støttet det princip. Vi har stadig ikke fået en forklaring på, hvorfor man skulle springe fra det her princip, så vi synes, at de, der har skiftet holdning, i det mindste skulle forklare, hvorfor de har skiftet holdning.

Vi mener, at den aftale, vi har indgået, er god for lejerne i den almene boligsektor. De får histo-risk mange penge til renovering, 2,4 mia. kr., og alt i alt svarer det faktisk til det, som man i rap-porten om den almene boligsektor kalder kvali-tetssceneriet, som er det scenarie, hvor man samlet sætter 124 mia. kr. af til renovering i den almene boligsektor.

Vi mener, det vil give det løft, som man har efterspurgt, og vi kan jo også bare notere os, at den meget, meget oppiskede stemning, der var op til selve boligaftalen, jo er forstummet ganske brat – i hvert fald har jeg ikke modtaget en eneste mail efter den dag, der har kritiseret, har ud-trykt utilfredshed eller noget andet. Det kan selvfølgelig være, at folk er faldet i søvn, eller

jeg ved ikke, hvad der er sket, men faktisk har jeg tværtimod set folk stå frem på tv-skærmen og sige, at de var ganske tilfredse, fordi nu kom der faktisk rigtig mange flere penge ud til renoveringer og moderniseringer.

Kl. 9.55

Der er afsat 400 mio. kr. til sociale tiltag, heraf 200 mio. kr. til huslejenedsættelser. Det er bl.a. det, som Socialdemokraterne også har efterspurg.

Alt i alt er det jo en langt, langt bedre aftale, hvis man også lægger de pejlemærker til grund, som Socialdemokraterne stiller op, nemlig at Landsbyggefonden skal bidrage med mindre til nybyggeri. Det bliver væsentlig mindre i den her aftale end i 2002-aftalen. Der bliver væsentlig flere penge til renoveringer. Og der kommer penge til sociale tiltag, 400 mio. kr., hvor det i 2002 var 1 mio. kr. Jeg har i hvert fald meget svært ved at se, hvordan man kan skrue sig op i det leje, som jeg hører Socialdemokraterne er i, når man tænker på, hvordan fortiden har været.

Noget af det, vi lægger rigtig meget vægt på i den her aftale, og som jeg faktisk også tror den almene boligsektor lægger rigtig meget vægt på, er jo, at der også nu er lagt op til en reform. Sektoren har efterlyst de her ting. BL har selv lavet et oplæg, som vi på mange måder støtter. Det tankesæt, som er i det oplæg, ligger fuldstændig i forlængelse af den måde, vi tænker på den offentlige sektor, og den måde, den almene boligsektor gerne skulle udvikle sig på set med vores øjne.

Socialdemokraterne har jo selv været ude at efterlyse noget tilsvarende. De har efterlyst en finansieringsreform. Det støtter vi helt. Vi synes, den almene boligsektor skal have mere frihed til at finansiere sig selv, optage lån og omlægge lån. Der skal være en eller anden form for forsikringsordning, så man heller ikke spiller hasard med den almene boligsektor. Vi synes det giver rigtig god mening, og det må da være smadderhamrende ærgerligt for Socialdemokraterne at se, at der nu bliver sat en reform i søen, som flugter meget med de tanker, man selv har haft i Socialdemokratiet, og som man nu står fuldstændig uden for og ikke har nogen som helst indflydelse på.

Alt i alt er vi meget glade for den her reform. Den ligger helt, hvor vi gerne ser den skal ligge. Og vi har stor fortrosthed til, at den reform, der nu tages fat på, faktisk også lander, hvor vi gerne vil have den til at lande, nemlig med meget

mere frihed og flere handlemuligheder til den almene boligsektor.

Jeg tror i virkeligheden, at noget af den stilhed, som er der – jeg har i hvert fald ikke modtaget nogen som helst oppiskede mails eller kritik efter aftalen – også er udtryk for, at der faktisk er rigtig mange rundtomkring i hjørnerne af landet, når de store ideologiske sværds slag er overstået, der faktisk er rigtig glade for den her aftale.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger. Først er det fra hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis fru Charlotte Fischer savner tilkendegivelser fra folk, som er utilfredse med det her, vil jeg godt tilbyde at videresende omkring 150 mails, jeg har fået om det fra folk, som er fortvivlede over det her. Så det tilbud kan fru Charlotte Fischer benytte sig af, hvis hun er interesseret.

Jeg har hørt til dem, som har været lidt kede af, at De Radikale er røget i uføre i den her sag, men jeg kan forstå på fru Charlotte Fischers indlæg, at det i virkeligheden bygger på en misforståelse. Jeg forventer så, at det betyder, at De Radikale gør deres stilling op og stemmer imod det her lovforslag, når vi om lidt skal stemme om det, for fru Charlotte Fischer sagde, at det her ikke trækker en krone ud af den almene boligsektor. Jeg synes, fru Charlotte Fischer skulle læse bemærkningerne til lovforslaget, for der står jo faktisk, at staten sparer godt 400 mio. kr. årligt på det her. Staten sparer altså nogle penge, fordi man tørrer en udgift af på den almene boligsektor. Den almene boligsektor skal betale mere, end man skulle uden den her ordning. Så det må bygge på en misforståelse.

Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at De Radikale så også må tage konsekvensen og ende med at stemme imod det her forslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nej, det bygger ikke på nogen misforståelse. Hver en krone her går samlet set til den almene boligsektor. De penge, som hr. Morten Homann taler om, er jo penge, som går til at opføre nye boliger i den almene boligsektor for.

Kl. 10.00

Vi følger en anden tankegang. Vi sænker ikke sådan en mur ned mellem de eksisterende lejere

og fremtidige lejere. Vi ønsker at se sektoren under et, og det er jo det, der er det helt store spørgsmål i den debat. Jeg må bare konstatere, at det, dengang man konstruerede Landsbyggefonden, var samme måde, man tænkte på. Man så den almene boligsektor under et, og man sænkede ikke en mur ned og sagde: Der er de eksisterende lejere, og de har intet som helst at gøre med de fremtidige lejere.

Vi ønsker en samlet sektor, og vi ønsker, at den i højere grad kan udvikle sig og se sig selv under et.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg noterede mig, at fru Charlotte Fischer i sin ordførertale indledte med at sige, at De Radikale ønskede at gøre op med skævhederne på boligmarkedet. Det er i virkeligheden det stik modsatte, man gør med det her forslag, for med princippet om, at den almene boligsektor er den eneste sektor på boligmarkedet, der skal være selvfinansierende, pålægger man jo de almene lejere en forpligtelse, som beboere i ejerboliger ikke har, og som beboere i privat udlejningsbyggeri i øvrigt heller ikke har.

Den eneste sektor på boligmarkedet, som De Radikale ønsker skal være selvfinansierende, er den almene boligsektor. Det rammer altså i forvejen nogle af de fattigste mennesker i det her land, så det er ikke nogen skævhed, fru Charlotte Fischer gør op med med det her forslag. Tværtimod øger man skævhederne på boligmarkedet, og man øger uligheden, fordi det lige netop er de fattigste mennesker, som skal til at betale mere til fælles opgaver, mens boligejerne på Strandvejen ikke kommer til at betale mere. De får tværtimod en besparelse takket være fru Charlotte Fischer, fordi statens regning bliver tørret af på lejerne. Så det her giver ikke færre skævheder, men flere skævheder og mere ulighed.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu kan vi godt tage en kamp om, hvem der er bedst til at bekæmpe uligheden på boligmarkedet. Jeg vil bare minde hr. Morten Homann om, at det er os, der kæmper rent og fuldt imod skattestoppet. Som jeg har forstået det, har SF indtil videre besluttet sig for at frede skattestoppet frem til 2012. Der er altså nogle boligejere i det her land, der kan glæde sig meget, for de kan nå at blive rigtig rige frem til 2012. Så jeg sy-

nes ikke, at hr. Morten Homann med særlig stor troværdighed kan tale om at bekæmpe uligheden på boligmarkedet.

Jeg vil stadig sige: Lejerne i den almene boligsektor får glæde af det her, og det er den bedste aftale, der er lavet for dem. Kig tilbage på de forrige aftaler. Jeg vil give SF så meget, at i modsætning til Socialdemokraterne har SF trods alt stået rent gennem årene, hvor Socialdemokraterne tidligere støttede og nu har skiftet.

Men jeg vil bare sige, at det er den bedste aftale nogen sinde for den almene boligsektor.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg undrer mig også, når De Radikales ordfører står her og siger, at der ingen mails kommer, at man ikke hører fra nogen utilfredse lejere, og at alle lejerne i det her land er meget tilfredse. De skal betale 3.000 kr. om året i ekstraskat, og det er de tilfredse med. De skal betale mere end ejerne. De er tilfredse.

Det er ikke den virkelighed, jeg oplever, og jeg deltager trods alt i en del bolig møder rundt omkring i landet med mange aktive lejere. Jeg har ikke mødt en eneste lejer, der har rost den her aftale. Lejerne er utilfredse med, at de skal betale ekstraskat. Så er lejerne jo så smarte, at de siger: Så længe der ikke er indgået en aftale, kan vi påvirke jer politikere inde på Christiansborg.

Men det er da klart, at når aftalen er indgået, så siger man: Vi må jo give op, der er et massivt borgerligt flertal i det her Folketing, der bestemmer, at lejerne skal betale ekstraskat, vi kan ikke gøre noget, og så må vi jo stemme anderledes ved næste valg. Det håber jeg de gør. Og jeg håber, at de siger: Det kan ikke være meningen, at vi skal betale ekstraskat.

Der er en stigende ulighed i det her land, og en af ulighederne opstår på boligmarkedet mellem lejere og ejere, og nu øger man den ulighed med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil sige til hr. René Skau Björnsson, at også når det gælder Socialdemokraterne, synes jeg, at man har et problem med troværdigheden, når det gælder skattestoppet. Jeg har ikke hørt ret mange – heller ikke kloge folk som f.eks. økonomer – sige andet end, at noget af det mest ulighedsskabende i Danmark her i år 2006 er skattestoppet. Det bekæmper vi.

Så vil jeg stadig fastholde, som vi også talte om indledningsvis, at Socialdemokraterne jo bare må konstatere, at den her aftale er så meget bedre end noget af det, man selv har været med til. Den er så meget bedre. Det er jo ikke bare nogle små procenter eller nogle små beløb, det drejer sig om, den er milliardbeløb bedre, og den er store procenter bedre.

Så jeg har bare meget svært ved i absolut forstand at se, hvordan Socialdemokraterne lige pludselig kan synes, at det er forfærdeligt, og så har jeg endnu ikke fået en forklaring på, hvorfor det princip, som man altid har støttet, nemlig at Landsbyggefonden kan bidrage til nybyggeri, lige pludselig er blevet helt, helt forkasteligt.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Der er indgået mange gode aftaler gennem årene og også bedre aftaler end den her, skulle jeg hilse at sige, tilbage i 1980'erne, 1990'erne og andre gange, hvor vi har indgået aftaler – også med Det Radikale Venstre. Men vi synes stadig væk, det er meget uacceptabelt, at lejerne skal betale den her ekstraskat.

Der er gode elementer, og det er også rigtigt, hvilket fru Charlotte Fischer sagde i sin ordførtale, at der er elementer i det, som Socialdemokraterne sagtens kan støtte, og som vi synes er rigtig gode. Vi vil gerne give frihed til den almene sektor, og vi vil gerne have, at der bliver nogle frihedsgrader; at man kan ændre på finansieringen og tage billigere lån, når nu renten er lav, og på den måde påvirke huslejen, så den bliver lavere. Men der er elementet omkring det, at man tager penge ned i statskassen til at bygge boliger med, som vi synes er ulighedsskabende.

De penge kommer jo ikke udelukkende lejerne til gavn, for nogle af pengene går til friplejeboliger. I det forslag, vi skal færdigbehandle i januar, tager man lejerne penge for at bruge dem til friplejeboliger. Hr. og fru Jensen, der er lejere, vil sandsynligvis ikke kunne komme til at bo i de her logeplejehjem, der bliver bygget. Så også der er man med til at øge uligheden på boligmarkedet.

Vi siger, at nu må det være nok. Vi har fået mange rapporter, der viser, at uligheden er stigende. De er kommet de sidste par år. Vi har også fået rapporter, der viser, at der er brug for penge i den almene sektor.

Formanden:

Jeg må oplyse, at tiden er gået, og nu er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg bed mærke i, at hr. René Skau Björnsson nævnte, at der var gode aftaler tilbage i 1980'erne, men hvad med den aftale, som vi var sammen om i 1999, hvor man oprettede Nybyggerifonden? Var det en god aftale? Hvis det var en god aftale og det var en god idé at oprette en nybyggerifond, så synes jeg altså stadig, at Socialdemokraterne skylder en forklaring på, hvordan en nybyggerifond kunne være genial i 1999, og at det i dag er at tyvstjæle lejerne penge.

Friplejeboliger, ældreboliger og andre typer boliger bliver jo også finansieret over det her, og det synes jeg er en ærlig diskussion. Vi har også selv diskuteret det rigtig meget. Hvad var den rigtige type bolig at lade omfatte af det her?

Vi må bare konstatere, at det også rummer en række fordele at se det hele under et, og vi må også bare sige, at vi ikke tidligere har haft en diskussion – og heller ikke Socialdemokraterne har bidraget til den – om, hvorfor handicapboliger, ældreboliger osv. skal være med. Det har faktisk været et princip, vi har været fælles om tidligere. Jeg synes, det er en fin nok diskussion, men for os har det vigtige i den her aftale samlet set været at nedbringe Landsbyggefondens bidrag til nybyggeri.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

De, der sidder og ser den her debat og lytter til den, må have en underlig fornemmelse, i hvert fald dem, som har haft et ønske om at se bl.a. De Radikale deltage i de mange møder, som har været afholdt ude i landet af lejerne. Det må være interessant at se, at man fra radikal side står her og siger: Jamen der har ikke været nogen kritik, vi har ikke hørt den.

Nej, hvornår har man deltaget, og hvornår har man turdet komme? Vi har gentagne gange holdt møder. Jeg har ikke på et eneste møde, som jeg har deltaget i udeomkring i landet, oplevet, at De Radikale var været repræsenteret, og det vil sige, at man ikke har ønsket at blive konfronteret med lejerne. Derfor er det egentlig en gang hykleri at stå her og sige, at man ikke har hørt noget, for man kunne bare have deltaget i møderne.

Så kan jeg ikke lade være med andet end at stille et spørgsmål, for Det Radikale Venstre skriver i sit betækningsbidrag, at hver eneste krone, der fremover indbetales til Landsbyggefonden, vil komme den almene sektor til gavn. Kommer friplejeboligerne en lejer i den almene sektor, som har en relativt lav indkomst, til gode? Kommer det lejerne til gode, at der bliver givet penge til byggeri af friplejeboliger, som en helt særlig gruppe skal have lov til at bo i under privat styring? Hvordan har en lejer i den almene sektor glæde af det?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Blot allerførst: At Det Radikale Venstre ikke skulle have deltaget i nogen møder i den almene boligsektor, er jo decideret usandt. Min kollega hr. Morten Østergaard var lige henne at prikke mig på skulderen. Han har sammen med fru Lissa Mathiasen deltaget i et møde på Sjælland. Enten kniber det med korttidshukommelsen, eller også står det langt værre til.

Hvad angår friplejeboliger, synes jeg, at man i det hele taget skal spørge: Hvordan kommer det lejerne i den almene sektor til gode, at der bliver bygget nye boliger? Nye boliger – familieboliger, ældreboliger, ungdomsboliger, eller hvad det er – er nye muligheder, og det er muligheder for at udvikle sektoren. Vi har også, hvilket fru Lissa Mathiasen ved, ghettoproblemer rundt omkring. Vi er afhængige af, at der bliver bygget nyt, så vi også kan løse nogle af de problemer, der er i de eksisterende boligområder.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Reaktionen på at lytte til, hvad der foregår rundt omkring, er meget sigende, når man begynder at fremdrage et møde, som jeg har været til med hr. Morten Østergaard, for mødet fandt sted for trekvart år siden. Det, man har ønsket fra lejernes side, er at få en diskussion med bl.a. De Radikale, men generelt med de partier, der ønsker at give lejerne en særskat. Gentagne gange har jeg deltaget i møder, og gentagne gange har det lydt: Vi må med beklagelse konstatere, at De Radikale ikke har ønsket at deltage. Vi taler ikke om møder for et år siden. Dengang var der jo ingen lejere, der vidste, hvad der rent faktisk ville ske.

Jeg synes ikke, at fru Charlotte Fischer slip ret godt fra at forklare, hvorfor friplejeboliger,

som er en type plejehjem helt specielt for rige mennesker, og som er styret af private, skal betales af lejerne. Hvorfor er det ikke en samfundsopgave generelt, at vi skal bygge plejehjem, altså plejehjem for alle, dvs. for dem, der har behov for det? Hvorfor er det lejerne i den almene sektor, som både skal være med til at finansiere de meget fine typer af plejehjemspladser og almindelige plejehjemspladser? Hvorfor er det ikke en samfundsopgave?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Vi har en ambition om at udvikle en almen boligsektor for alle slags mennesker og ikke specielt for de dårligst stillede. Vi har en meget stærk interesse i at udvikle og bygge boliger, som kan tiltrække mange forskellige slags mennesker.

Så vil jeg stadig minde om, at det ikke er sådan, at hele regningen, når der bliver bygget nye boliger, ældreboliger osv., skal betales af lejere i den almene boligsektor. De kommer til at betale 25 pct. Langt den største del af regningen hænger jo på statens skuldre. Det er sådan set det, vi har nået med den her aftale, nemlig at sænke refusionsprocenten, som Landsbyggefonden bidrager med, fra de 71 pct., den var i 2002, da Socialdemokraterne var med, til 25 pct. med den her aftale, altså væsentlig mindre.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg synes ellers, at fru Charlotte Fischer havde fået rimelig godt fat i det, men hun må åbenbart være politisk tonedøv, når hun ikke opfatter, at der har været protester mod det her lovforslag. Aviserne har været fulde af dem; der har været skrevet læserbrev på læserbrev; min mailboks har været helt fuld af henvendelser fra boligfolk, som har protesteret over, at De Radikale ville være med til at tage disse penge. Det er det ene.

Det andet er, at jeg jo spurgte Dansk Folkeparti, om det var et særligt princip for dem, at lejerne ikke måtte få de samme låneformer som ejerne. Og jeg ville egentlig gerne høre: Har Det Radikale Venstre udviklet et sådant princip? Nu ved jeg, at Venstre jo ligefrem har skrevet det ind i sit principprogram, at lejerne ikke må få de samme låneformer. Men er der noget i vejen for, at man siger, at lejerne faktisk godt må belåne deres boliger på markedsvilkår i den der frigørelse, som jo også ligger i den her aftale, hvis der

er den fornødne sikkerhed for lejerne? Det ville jeg gerne høre.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil nu fastholde, at der har været forbløffende lidt kritik, også hvis man oven på aftalen har læst landets aviser, set tv og medier i det hele taget. Jeg kan simpelt hen ikke se den. Det kan man gå ind og lave en søgning på lynhurtigt. Den kritik er forstummet, og det forstår jeg sådan set godt, for det her er en god aftale for lejerne.

Med hensyn til det med låneformerne synes jeg at det er et rigtig vigtigt spørgsmål, for vi er meget indstillet på at give nogle større frihedsgrader til den almene boligsektor, så de får mulighed for at benytte nogle af de lånemuligheder, som ejersektoren har haft gavn af i de her år. Men vi bliver også nødt til at sige, at man ikke kan komme dertil, at man sidestiller dem fuldstændig, for vi vil ikke sætte den almene sektors og lejernes interesser på spil. Der skal være en eller anden form for tryghed, så de, når det går ned ad bakke, ikke ender med at tage en ordentlig rutsjetur.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil først sige tak for tilsagnet om, at vi får set på det. Vi er selvfølgelig også helt indstillet på, at vi ikke sætter lejernes sikkerhed over styr, det er jo helt afgørende. Vi er også i en situation, hvor renten kan gå op og ned osv. Men det andet er, at der faktisk på den her konto – alene det, man har taget fra Landsbyggefonden – er sat 2 mia. kr. til, for finansministeren kan låne langt billigere end de 5,4 pct., han genudlåner pengene til. Det er det ene.

Det andet er, at jeg godt vil bede fru Charlotte Fischer bekræfte, at Det Radikale Venstre sammen med Dansk Folkeparti og regeringen havde lavet en aftale om, at hvis Socialdemokraterne skulle med i boligaftalen, var der tre helt afgørende principper, vi skulle nikke ja til. Jeg var til othelloagkage og kaffe hos ministeren, og det ene princip, som jeg bare vil trække frem her, var nemlig, at der fortsat skulle bruges af Landsbyggefondens midler til ydelsesstøtte. Det er bare den ene bekræftelse på, at det var det, som Det Radikale Venstre sammen med den øvrige del af det borgerlige flertal bag den her aftale satte op.

Det viser, at Det Radikale Venstre stadig væk vil bruge af lejernes penge til ydelsesstøtte, og det viser, at de penge, der kunne være brugt til renovering, nedsættelse af husleje eller billigere boliger, ikke er til stede i det omfang, det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det kan jeg fuldt ud bekræfte. Vi ville rigtig gerne have haft Socialdemokraterne med i den her aftale, og det lagde vi ikke skjul på på noget tidspunkt. Vi sagde også: Vi synes, at den skal hvile på de principper, vi har været enige om gennem tiderne, de principper, som vi faktisk var enige om, dengang vi sad i regering sammen. Vi syntes, at det var naturligt, at det princip, der gjaldt dengang, også skulle gælde nu. Derfor er jeg altså tilbage i den situation, hvor jeg bare må sige: Jeg synes ikke, at det er os, der har et forklaringsproblem, men Socialdemokraterne, der jo er vendt hundrede og firs grader rundt. Vi har stadig ikke fået den mindste forklaring på det. Jeg synes bare, at man skulle gøre ligesom Jens Otto Krag og sige ligeud: Man har et standpunkt, til man tager et nyt.

Det ville være ærligt og redeligt, og så kunne man ligesom redegøre for det. Hvis jeg var Socialdemokraternes rådgiver, ville jeg have sagt: Det skulle I have sagt for lang tid siden, så havde det været meget mere troværdigt end de her snirklerier.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Vi går videre i ordførerrækken med hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne starte et andet sted end i den almene boligsektor, nemlig i skattepolitikken, hvor fru Charlotte Fischer efter min sidste korte bemærkning fik det lagt frem, som om SF havde tilsluttet sig skattestoppet. Jeg kan berolige fru Charlotte Fischer fuldstændig med, at det har SF ikke gjort, og det vil SF aldrig nogen sinde gøre. Vi arbejder hver eneste dag for at få ophævet skattestoppet, og vi arbejder hver eneste dag for at overbevise partier, som har tilsluttet sig det, herunder også Socialdemokraterne, om at opgive tilslutningen, så vi kan få lavet en skattereform.

Når det er sagt, vil jeg sige, at den skattereform, som vi forestiller os i SF, ser helt anderledes ud end det, De Radikale har lagt frem, som i

virkeligheden gør samfundet endnu mere ulige end skattestoppet; udskifter noget, som er frygtelig slemt, med noget, som er endnu værre. Men den diskussion kan vi tage senere. Men det er i hvert fald for at slå fuldstændig fast, at SF ønsker at gøre op med skattestoppet, som er med til at skævvride det her samfund.

Pointen er, at man med det her forslag gør den ulighed, som skattestoppet har skabt, større. Der gives en rabat til de rigeste boligejere – det gør De Radikale også – og fordi de ikke længere skal betale så meget for boligerne, sendes regningen for den rabat videre til de almene lejere, der er blandt de fattigste mennesker i det her land. Det er der forståeligt nok mange lejere der har protesteret over. Jeg ved ikke, om det er, fordi De Radikale ikke hører efter, eller fordi der er mange almene lejere, som ganske enkelt har opgivet dem, at De Radikale ikke kender de protester.

Kl. 10.20

Hvis man følger med i Boligudvalget, vil man se, at der har været ganske mange henvendelser. Der har været foretræder af fortvivlede lejere. Hvis man ser, hvad der kommer af post og mailhenvendelser til boligordførerne, er der utallige lejere, som er fortvivlede over det, der sker.

Sandheden er jo, at med det her forslag bliver der ikke bygget en eneste ekstra bolig. Det er kun et spørgsmål om, hvem der skal have regningen for de boliger, som skal bygges, og der tager De Radikale, Dansk Folkeparti og regeringen byrden fra alle skatteborgeres skuldre og sender regningen til en lille gruppe borgere, nemlig lejerne i den almene sektor – en regning på godt og vel 400 mio. kr. Det kan man se, hvis man læser bemærkningerne til lovforslaget. Det er altså penge, som de rigeste danskere sparer, og som de fattigste danskere skal betale.

Der bliver ganske vist brugt penge til renoveringer, men hvad man mangler at sige, er, at hver en krone, der bliver brugt til renovering, er en krone, som de almene lejere selv har betalt. Så man får allernådigst lov til at bruge sine egne penge, mod at man så betaler nogle penge i indirekte skattelettelser til de mest velstillede.

Det er jo så ikke nogen overraskelse, at det her forslag er med til at øge uligheden væsentligt i det her land, og derfor vil vi i SF også – som vi i øvrigt har gjort, siden man startede med det her princip i 2002 – stemme imod det, når vi om lidt skal stemme om det her ved tredjebehandling.

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den rigtig gode debat, der har været om det her lovforslag. Det synes jeg rent faktisk også at lovforslaget har fortjent, for om noget er den boligaftale, vi har indgået, jo både fremadrettet og perspektivrig og vil virkelig kunne imødekomme de behov, der er i den almene sektor. Det er, som fru Charlotte Fischer sagde, den bedste aftale for den almene sektor, vi har fået med det her forlig.

Om noget har vi vel i dag under debatten fået udstillet det socialdemokratiske hykleri. Det er overraskende at opleve, at hr. Carsten Hansen ikke vil stå ved den politik, man tidligere har ført fra Socialdemokratiets side. Man kan jo bare sige: Ja, det er rigtigt, vi har stået for en anden linje tidligere, men nu har vi skiftet standpunkt.

Jeg vil ikke i dag hæfte mig ved de lovforslag og beslutninger, som den daværende regering traf i 1998-99, hvor man bl.a. etablerede en nybyggerifond – den debat har vi haft mange gange før. Jeg vil hellere hæfte mig ved de forslag, som Socialdemokratiet fremsatte i 2001, ikke kun mens de var i regering, men også da de var i opposition, for de forslag fulgte præcis det samme spor, som ligger i det her lovforslag.

Jeg synes, det er underligt, at man i dag ikke vil stå ved de forslag, man selv har fremsat her i Folketinget. Først fremsatte man et lovforslag, da man var i regering. Det nåede så ikke at komme til behandling, der blev udskrevet valg. Efter valget fremsatte man så som oppositionsparti det samme forslag, som indeholdt en bestemmelse om, at Landsbyggefonden skulle refundere statens udgifter til ydelsesstøtte til nybyggeri. Jeg vil gerne citere ordret fra lovforslagets bemærkninger:

»Det foreslås endvidere, at Landsbyggefonden påtager sig at refundere statens udgifter til ydelsesstøtte efter henholdsvis 10 og 15 år til 3.100 almene familieboliger og 3.000 ældreboliger med tilsagn i hvert af årene 2002-04.«

Det var altså den politik, som Socialdemokratiet stod for i 2001, ikke bare da man havde ansvaret, mens man var i regering, men også som et parti i opposition. Man skulle jo tro, at det virkelig er en politik, man står inde for, at man virkelig mener det, når man også fremsætter forslaget efter valget og opfordrer regeringen til at tage det til sig.

Jeg vil også understrege, at der var forslag om at refundere ydelsesstøtten til ældreboliger. Det siger jeg med særlig henblik på hr. René Skau Björnssons bemærkninger om, hvilke typer almene boliger der egentlig skal være omfattet af det almindelige regelsæt. Det var nemlig også under den socialdemokratiske regering, at man enedes om, at alle typer almene boliger skulle være omfattet af det samme regelsæt. Men det er åbenbart også noget, man er ved at løbe fra.

Jeg skulle måske lige fremhæve, at lovforslaget var fremsat af fru Lissa Mathiasen, hr. Lars Kramer Mikkelsen og hr. Carsten Hansen m.fl. Og bare for endnu en gang at understrege, hvad det var for en politik, man stod for, skal jeg citere en lille del af den socialdemokratiske ordførers, hr. Lars Kramer Mikkelsens, tale under debatten:

Kl. 10.25

»Boligpakken, som disse forslag jo også kaldes, indeholder også et forslag om en aktivering af Landsbyggefondens øgede midler. Midlerne foreslås anvendt til både at kunne finansiere nybyggeri og gennemførelse af forbedringer, således som den tidligere regering indgik aftale om med den almene boligsektor.«

Det var altså synspunkterne bare i 2001. Jeg synes, det er fantastisk, at man i dag her under debatten ikke vil stå ved den politik, man selv har stået for, og jeg synes, det er overraskende at skulle høre nogle ord som: at slå ind på den her kurs, særlig byrde til lejerne, særskat til lejerne. Der var ikke nogen af de ord, der blev brugt, da Socialdemokraterne selv syntes, at man skulle leve op til det, der er Landsbyggefondens formål.

Hvad er det så, hr. Carsten Hansen svarer til de her synspunkter og de her meldinger om, hvad det er for en politik, Socialdemokraterne tidligere har stået for? Ja, han svarer: Jah, men det er jo aldrig blevet effektueret.

Det er dog fantastisk at skulle høre et folketingsmedlem på den måde forsøge at smyge sig uden om den politik, man har stået for, ved at sige: Det er aldrig blevet effektueret. Jeg synes, det er pinligt at skulle høre sådan noget. Vi må jo gå ud fra, at når man som parti og som folketingsmedlem står bag et lovforslag, der bliver fremsat her i Folketinget, så er det det, man mener; så er det den politik, man står for. Ellers er der altså ikke megen troværdighed tilbage.

Vi har nu fået, synes jeg, en fantastisk god aftale:

Vi har sat et større beløb af til renovering, så vi virkelig kan få taget fat på de renoveringsproblemer, der er i den almene sektor.

Vi har sat penge af til ghettobekæmpelse, som jo er noget nyt, som de fire partier bag boligaftalen fra sidste år fik sat fokus på. Det var ikke noget, der var med i Socialdemokraternes oprindelige forslag, men vi har syntes, det var vigtigt særlig at fremhæve de problemer, der er i de socialt belastede områder.

Der er så sat en mindre andel af til at bidrage til ydelsesstøtten til nybyggeri, men nybyggeri er jo også nok så vigtigt, fordi nogle af de mest udsatte jo er dem, der står og mangler en bolig.

Og endelig har vi taget initiativ til at sætte en reform i gang, fordi vi ønsker at gennemføre større fleksibilitet, mere frihed til, at man lokalt i boligorganisationerne og kommunerne kan tage hånd om de problemer, der er.

Så der er tale om en rigtig god aftale, der tager initiativer i forhold til de problemer, der er i den almene sektor. Jeg undrer mig såre over, at Socialdemokraterne har valgt ikke at ville tage ansvar for indsatsen på det her område. Jeg troede egentlig, at det var noget, man havde nogle følelser for. Det er jo Socialdemokraternes valg, at de ikke ønsker at deltage i den her boligpolitiske indsats, men gid de dog ville stå ved, hvad det er for en politik, de selv har ført i tidligere år.

Så skal jeg endelig gøre en enkelt bemærkning til hr. Morten Homann. Jeg kunne forstå på hr. Morten Homann, at han gerne ville gøre op med skattestoppet, og dermed har vi vel endnu en gang fået understreget, at forvirringen er total med hensyn til, hvad SF's synspunkter omkring skattestoppet egentlig er. Jeg havde ellers forstået på debatten forleden, at SF nu havde accepteret og fredet skattestoppet, i hvert fald for en periode, gennem det samarbejde, man åbenbart har indgået med Socialdemokraterne. Men nu er der åbenbart nye toner fra SF, og dermed kan vi jo blot konstatere, at der er total forvirring om, hvad det egentlig er, SF vil i forhold til skattestoppet.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg synes jo, at tonen bliver mere og mere skinger i forsvaret for det her lovforslag. Det er underlige toner, der lyder i det her land. Når danskerne strejker og demonstrerer over stigende ulighed, bliver de kaldt ballademagere og socialister. Når vi siger, at det her lovforslag giver stigende ulighed, er vi hyklere. Når vi siger, at le-

jerne skal betale særskat, er vi hyklere. Jeg synes, det er en mærkelig måde at debattere på, og jeg synes, vi skal tale fremtid og visioner for det almene boligområde.

Kl. 10.30

Når vi nu har fået rapporter, der siger, at der er brug for 163 mia. kr. til renoveringer og forbedringer, og ministeren står her og siger, at der kun er 124 mia. kr. over de kommende år, så mangler der altså 40 mia. kr. – 40 mia. kr., der skulle være brugt til toiletter, til bedre køkkener, til indeklimaforbedringer, som lejerne jo egentlig har sparet op til. Man går ind og tager lejerne penge, som de har sparet op til de her gode ting, og bruger dem i stedet for til noget helt andet end det, som lejerne havde forventet de skulle bruges til. Så der er tale om en særskat, selv om ministeren ikke gerne vil høre det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hvad er det dog for en gang snakken udenom, vi skal høre fra Socialdemokraternes side i dag? Kan vi da ikke få stoppet den her debat ved, at hr. René Skau Björnsson bekræfter, at man i 2001 stod for præcis den linje, der fremgår af det her lovforslag?

Bekræft dog, at da Socialdemokraterne var i regering, fremsatte de et forslag om, at man netop skulle anvende Landsbyggefondens midler til også at finansiere ydelsesstøtte til nybyggeri. Bekræft dog, at Socialdemokraterne mente det så alvorligt, at de, også da de var i opposition, fremsatte et forslag om præcis det samme. Det er jo sådan set bare det, vi appellerer til i dag. Vær dog lidt ærlige med hensyn til den politik, Socialdemokraterne selv har stået for tidligere.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg vil meget gerne bekræfte, at omstændighederne i 2002 var helt anderledes end i 2006. Vi har fået rapporter om, og vi ved fra fakta fra forskellige råd og kommissioner, at uligheden er stigende i det her land. Specielt er vores boligmarked med til at skabe større skævvridninger. Boligejerne har haft nogle rigtig gode år, lejerne derimod har haft dårlige år, og nu skal man så øge den ulighed.

Jeg kan også bekræfte, at der er en anden omstændighed, der er ændret. I år har vi fået en rapport, der viser, at der er brug for rigtig mange penge til renoveringer, at der er brug for de penge, der er i Landsbyggefonden, til bedre toi-

letter, bedre køkkener, bedre indeklima i vores almene boliger, og de bedre toiletter og køkkener går man nu glip af med den her aftale.

Så jeg vil bekræfte, at verden i dag er anderledes, end den var for bare 10 år siden eller for 6 år siden.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det bliver ved.

Sagen er, at vi har udvidet renoveringsrammen og dermed skabt mulighed for, at man netop kan tage fat i de renoveringsarbejder, der er, og vi har oven i købet gjort det med et forholdsvis højt ambitionsniveau.

Men det var slet ikke det, jeg spurgte til. Jeg spurgte, om hr. René Skau Björnsson vil bekræfte, at Socialdemokraterne i 2001 stod bag de lovforslag, man selv fremsatte, gående ud på, at Landsbyggefonden også skulle bidrage til at finansiere ydelsesstøtten til nybyggeri, herunder nybyggeri af ældreboliger. For det er det, man smyger sig uden om i dag. Man vil simpelt hen ikke stå ved, hvad man mente for bare 5 år siden, og det er det, der er så uklædeligt og så utroværdigt, når man nu bruger de ord, som man rent faktisk bruger i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lissa Mathiasen. Efter hende er det hr. Morten Homann med korte bemærkninger til ministeren, og så nærmer vi os afstemningen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er noget, der tyder på, at vi fra Socialdemokratiets side har ramt plet. Når vi hører ministerens toneleje, og når vi under de tidligere debatter, første og anden behandling, om den her sag, så, hvordan ministeren løb rundt i salen for at aflevere beskeder til Venstres og Konservatives og Dansk Folkepartis ordførere om, at de endelig skulle gå i kødet på os, så er det vel det bedste tegn på, at i rent faktisk har ramt så utrolig plet fra vores side – ramt plet i forhold til, at uanset hvor mange ord der bliver sagt, uanset hvor meget man prøver at bortforklare, så har man fra regeringens side, fra en socialministers side – en socialminister, som også mener, ulighed er en udmærket ting – og fra et flertal i Folketingets side rent faktisk valgt at sige: Lejerne i den almene sektor er den gruppe, som skal have den største grad af særskat, i og med at de skal have lov til at betale for, hvad der egentlig er

samfundsopgaver, som ellers burde have været betalt over skatten, en byrde, som vi alle sammen burde have båret.

Vi har ramt plet, det har ministeren selv sagt, og jeg er helt sikker på, at lejerne, der sidder ude i landet, ikke et øjeblik er i tvivl om, at det her er en urimelig særskat. Ingen andre skal være med til på samme måde at særfinansiere byggeri af nye almindelige boliger til familier, byggeri af plejehjem og ikke mindst triplejeboliger.

Men tak for, at ministeren selv har leveret svaret på, at det er en gal politik.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig med fru Lissa Mathiasen i, at vi i debatten i dag har ramt plet. Vi har nemlig fået afdækket, at Socialdemokraterne ikke bare står med et kæmpe forklaringsproblem, men også et kæmpe troværdighedsproblem. Og det bliver kun værre og værre, som debatten skrider frem, for ingen af de socialdemokratiske ordførere, der har været på talerstolen, har villet bekræfte, at man netop i 2001 både som regeringsansvarligt parti og som oppositionsparti fremsatte forslag om præcis det samme, som er indeholdt i det her lovforslag.

Fru Lissa Mathiasen var oven i købet medforlagsstiller af lovforslaget, L 23, som jeg står med her, og hvori der står, og jeg vil citere fra det endnu en gang:

»... at Landsbyggefonden påtager sig at refundere statens udgifter til ydelsesstøtte ... til ... almene familiebøliger og ... ældreboliger«.

Det ville da være så befriende, hvis fru Lissa Mathiasen om lidt kom op på talerstolen og sagde: Ja, det er rigtigt. Det var den politik, vi stod for i Socialdemokratiet. Det var bare i 2001, og nu er det så, at vi har ændret holdning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er ikke skyggen af sammenfald mellem det, vi ville gøre i det forslag, som ministeren henviser til, og så det, som regeringen siden 2002 og indtil i dag har gjort over for lejerne. Det, jeg bare lige så stille prøver at sige, er, hvad lejerne i den almene sektor har fået lov til i kraft af de tre forslag, hvoraf det sidste bliver vedtaget i dag. I tre perioder, har man nu valgt at sige, skal hver lejer betale 22.000 kr. i særskat, 22.000 kr. i særskat til den mest trængte gruppe herhjemme.

Hvad er begrundelsen for, at de lejere skal have den særskat? Hvad er begrundelsen for, at lige nøjagtig de lejere skal løse en samfundsopgave som plejehjemsbyggeri? Hvorfor skal de det? Hvorfor er det ikke en opgave, som vi alle sammen skal tage på os? Det synes jeg ikke ministeren har givet os noget svar på, men det kunne jo være, vi fik det som det allersidste svar fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, jeg har givet mange svar på det undervejs. Men det er bare så herligt at se, hvordan man fra Socialdemokraternes side simpelt hen ikke kan stå ved, hvad man selv har stået for. Der er stadig væk ikke nogen, der har villet gå op og vedkende sig de lovforslag, man selv har fremsat.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at der ikke er skyggen af sammenligning mellem det, jeg referer til nu, og så det lovforslag, der ligger. Det er jo lige præcis det, der er. Det er lige præcis det, der er. Man foreslog, at Landsbyggefonden skulle refundere ydelsesstøtten både til familiebøliger og til ældreboliger, og det står sort på hvidt. Vi kan også finde fru Lissa Mathiasens ordførertale frem, ligesom jeg tidligere berettede om, hvad hr. Lars Kramer Mikkelsen sagde under debatten. Det er dog fantastisk, at man ikke vil stå ved, hvad man tidligere har sagt og gjort.

Når ældreboliger og plejeboliger også er med, er det, som jeg tidligere har svaret, på baggrund af en ændring, som blev gennemført under den socialdemokratiske ledede regering, om, at alle de her almene boliger skulle ind under den samme lov. Det var vi enige om, det var der i øvrigt et bredt flertal for. Men jeg kan forstå, at det også er et af de områder, hvor Socialdemokraterne nu har ændret politik, og hvor man i virkeligheden kan være meget usikker over for, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne står for, når de ikke engang vil sige: Vi har haft et standpunkt på et tidspunkt, nu har vi bare nogle andre synspunkter. Det ville da være en ærlig sag, men at forsøge ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja tak ...

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

... at skjule for lejerne, at Socialdemokraterne selv har stået for den politik, er simpelt hen hyklerisk.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige til ordføreren og til ministeren, at det forhold, at man gentager sig selv, ikke be-
rettiger til, at man overskrider taletiden.

Hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Med hensyn til diskussionen om, hvorvidt der her er tale om en særskat til lejerne, mener jeg i virkeligheden ikke, der er så meget at være i tvivl om. I min begrebsverden er det en særskat, hvis man pålægger en gruppe borgere i samfundet at betale en ekstra udgift, som så kommer statskassen til gode.

I det her forslag står det klart, sort på hvidt, at der er en gruppe borgere i samfundet, nemlig lejerne i den almene sektor, som skal betale et beløb, som så ender i statskassen. Ifølge bemærkningerne er det i gennemsnit sådan lige godt 400 mio. kr. om året, som lejerne i den almene sektor skal betale i ekstraskat. Det er nogle af de i forvejen fattigste mennesker i det her land, som bliver pålagt en ekstraskat ved hjælp af det her lovforslag, og det øger jo uligheden betragteligt.

Så jeg regner da med, at ministeren kan bekræfte, at det her selvfølgelig er noget, som man kan betragte som en ekstraskat, og at det selvfølgelig er med til at øge uligheden, at de almene lejere på den måde pålægges en ekstra betaling.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det er ikke en ekstra skat, det er ikke nogen særskat. Nej, det øger ikke uligheden, tværtom. Vi har lavet en konstruktion, hvor huslejen i den almene sektor ligger fast. Man ved altid, hvad man skal betale i husleje. Det er der en enorm tryghed i. Og det er så sådan, at når lånene er udbetalt, går indbetalingerne til Landsbyggefonden.

Lovgivningen bag Landsbyggefonden stammer tilbage fra 1960'erne, og det har altid været et formål med Landsbyggefonden, at den skulle bidrage til selvfinansiering i den almene sektor, dvs. bidrag til renovering, bidrag til nybyggeri. Vi sørger for helt i overensstemmelse med, hvad der er formålet bag Landsbyggefonden, at aktivere de midler, så de kan komme lejerne til gode.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Bag det her fine teknokratiske ord aktivere ligger jo, at de penge, lejerne nøjsommeligt har sparet sammen igennem de sidste mange år, og i øvrigt kommer til at spare sammen indtil engang midt i 2020'erne, får man så pænt lov til at aflevere til socialministeren. 400 mio. kr. om året skal man aflevere til socialministeren. Hvor de penge går hen, kan man så vælge sådan efter forgodtbefindende. Man kan sige, at de bruges til at finansiere den skattelettelse til landbruget for, som vedtages senere i dag; man kan sige, at de bruges til at nedsætte afgifterne på sodavand for; man kan sige, at de går til at give skattelettelser til de rigeste boligejere for.

Men man kan ikke løbe fra det faktum, at en gruppe af de fattigste mennesker i det her land, nemlig de almene lejere, med det her lovforslag betaler meget præcist omkring 400 mio. kr. ekstra om året – penge, som socialministeren ikke skal betale, fordi hun er boligejer, og som jeg ikke skal betale, fordi jeg er boligejer, men som de almene lejere i det her land skal betale. Jeg synes, det er dybt usympatisk. Men man kan ikke rende fra, at det under alle omstændigheder øger uligheden. Om det så giver dynamik i samfundet eller ej, er et spørgsmål om politisk temperament.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hr. Morten Homann har tilsyneladende fået tingene galt i halsen, eller også taler han mod bedre vidende. Der er ikke noget, der bliver afleveret til socialministeren, slet ikke. Vi sørger for, at midlerne i Landsbyggefonden bliver aktiveret, sådan at de kan komme lejerne til gode.

Vi synes, det er vigtigt, når vi kan se, at der kommer rigtig mange penge ind i Landsbyggefonden, at vi allerede nu kan tage nogle initiativer til at få løst de problemer, der er i den almene sektor, herunder renoveringsopgaver. Og så bliver den andel, som Landsbyggefonden bidrager med i form af ydelsesstøtte til nybyggeri, sat ned til 25 pct., og det vil sige, at det er markant mindre, end det har været tidligere år. Jeg tror, at man hilser det velkommen i den almene sektor, at der fortsat sikres en udvikling af sektoren, at der fortsat bygges nyt, for det er der rent faktisk også behov for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 74 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 39 (S, SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Partikelfiltre på køretøjer i kommunalt fastlagte miljøzoner m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 29/11 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love. (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 12/10 2006. Betænkning 22/11 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Af miljøministeren (Lars Barfoed, fg.).
(Fremsat 26/10 2006. Første behandling 9/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Anden behandling 12/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 10.45

Forhandling

Mette Gjerskov (S):

Jeg skal ikke tage for meget af mine kollegers tid på denne sidste dag i samlingen inden jul, men